

Iebildumu nodaļas lēmums:	Noraidīt iebildumus	zīme var tikt sajaukta ar pretējās puses preču zīmi. Apstrīdēto preču zīmju galvenais elements nav izolēti aplūkotā vārda daļa "FIX", bet gan raksturīgais attēls saistībā ar noteiktu šriftu.
Apelācijas padomes lēmums:	Atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un noraidīt pieteikumu	Secinājums ir, ka patērētājiem nepastāv risks sajaukt dažādus apzīmējumus, tām kopā eksistējot tirgū, tikai tāpēc, ka abas satur vārdu "FIX".

Izvirzītie pamati: Apelācijas padomes kļūdaina Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. daļas a) apakšpunkta interpretācija tiktāl, cik tā uzskata, ka pieteiktās preču zīmes reģistrācija var radīt sajaukšanas ar Kopienas preču zīmēm Nr. 587725 un Nr. 771196 risku.

Saskaņā ar Kopienas preču zīmju direktīvas preambulas desmito apsvērumu iespējas radīt neskaidrību [sajaukt] novērtējums ir atkarīgs no vairākiem elementiem. Apelācijas padome apstrīdētajā lēmumā ir pielaidusi acīmredzamu kļūdu novērtējumā, jo tā ir vispārīgi aplūkojusi dažus no šiem elementiem, bet nav veikusi savu pienākumu pārbaudīt šo elementu sakarības kopumā.

Analizējot attiecīgos apzīmējumus, apstrīdētajā lēmumā, nav veikta "atšķirīguma elementu sajaukšanas riska novērtējums", kas kā kritērijs cita starpā ir minēts 1999. gada 22. jūnija spriedumā lietā C-342/97 (Lloyd Schuhfabrik Meyer, Recueil, I-3819. lpp., 25. punkts).

Nepārprotama Apelācijas padomes kļūda pretrunīgos argumentos, proti, atsaucoties uz "apstrīdēto apzīmējumu vispārīgu novērtējumu", tā ir tomēr izmantojusi pretēju kritēriju un sīki analizējusi reģistrācijai pieteikto Kopienas preču zīmi.

Prasītājs apgalvo, ka Apelācijas padomes lēmums pārsteidzošā kārtā nonāk pie secinājuma, ka neskatoties uz visām atšķirībām strīdīgo apzīmējumu starpā, pastāv pārbaudāmo apzīmējumu sajaukšanas risks.

Tāpat arī bija jāņem vērā visi citu personu Kopienas preču zīmju pieteikumi 6., 17. un 19. klasē, kuru sastāvā ir piedēklis vai priedēklis "FIX"; daži no tiem ir iesniegti tieši pirms prasītāja preču zīmes pieteikuma. Ja šīs preču zīmes nevar tikt sajauktas savā starpā, nav pamata apgalvot, ka prasītāja preču

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Gibraltāra valdība iesniedza 2004. gada 9. jūnijā

(Lieta T-211/04)

(2004/C 217/49)

(Tiesvedības valoda: angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 9. jūnijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Gibraltāra valdība, kuru pārstāv M. Llamas, advokāts, J. Temple Lang, advokāts, A. Petersen, advokāts, un K. Nordlander, advokāts.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt lēmumu pilnībā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt Gibraltāram ar šo lietu saistītos tiesāšanās un citus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apstrīd Komisijas 2004. gada 30. marta lēmumu par atbalsta projektu, ko Apvienotā Karaliste paredz ieviest attiecībā uz Gibraltāra valdības Korporatīvo nodokļu reformu⁽¹⁾. Savā lēmumā Komisija konstatē, ka ierosinātā nodokļu reforma satur valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

Prasītājs norāda, ka Komisija uzskata šo reformu par teritoriāli selektīvu, jo tā piešķir nodokļu atvieglojumus Gibraltāra uzņēmumiem salīdzinājumā ar uzņēmumiem Apvienotajā Karalistē un ka šī reforma ir materiāli selektīva tādā nozīmē, ka pamatojoties uz ipašām pazīmēm dažiem uzņēmumiem Gibraltārā piešķir nodokļu atvieglojumus salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem Gibraltārā.

Prasītājs pamato savu prasību, pirmkārt ar to, ka Komisija nepareizi ir piemērojusi likumu un pieļāvusi kļūdas motivācijā, konstatējot, ka Gibraltāra paredzētā nodokļu reforma ir teritoriāli selektīva.

Šajā sakarā prasītājs norāda, ka pieņēmums par to, ka Gibraltārs ir Apvienotās Karalistes daļa, ir kļūdainis. Pēc prasītāja domām to skaidri norāda valsts iekšējais konstitucionālais likums, starptautiskās publiskās tiesības un Kopienas tiesības.

Prasītājs turklāt norāda, ka Komisijas teritoriālās selekcijas principu nevar piemērot Gibraltāram. Prasītājs norāda, ka lēmums attiecas uz divām pilnīgi atšķirīgām un savstarpēji viena otru izslēdzošām nodokļu sistēmām un tādējādi Gibraltāra nodokļu tiesības nevar uzskatīt par izņēmumu Apvienotās Karalistes nodokļu tiesībās.

Otrkārt, prasītājs uzsver, ka Komisija ir nepareizi piemērojusi likumu un pieļāvusi kļūdas motivācijā konstatējot, ka nodokļu reforma ir materiāli selektīva. Kā norāda prasītājs, minētā nodokļu reforma ir vispārēja rakstura un atspoguļo Gibraltāra ekonomiskās politikas saprātīgu izvēli.

Prasītājs norāda, ka noteikumi, kur uzņēmumu, kuri negūst peļņu, ienākumi netiek aplikti ar nodokli un tiem nav jāmaksā vairāk kā tikai noteikta maksimālā summa, ir paredzēti, lai izvairītos no pārmērīgas nodokļu aplikšanas, un nav piemērojami selektīvi noteiktai grupai vai kategorijai.

Prasītājs tāpat uzskata, ka Komisija ir kļūdaini paziņojusi, ka reforma ir materiāli selektīva, jo Gibraltāra uzņēmumu, kam nav ēku saimnieciskai darbībai vai darbinieku, ienākumi netiek aplikti ar iedzīvotāju ienākuma un uzņēmuma īpašuma nodokli, un ka no reformas tiek izslēgts brīvo ekonomisko zonu sektors. Prasītājs turpmāk norāda, ka Komisija tādējādi ir pārkāpusi būtiskas procesuālās prasības, jo ne Apvienotajai Karalistei, ne prasītājam formālās pierādījumu savākšanas laikā netika dota iespēja sniegt paskaidrojumus šajā jautājumā.

Nobeigumā prasītājs uzsver, ka reforma nav uzskatāma par selektīvu, jo tās būtība, vispārējā sistēma un pamatiezīmes ir pakārtotas Gibraltāra ekonomikas īpašajam raksturam un sevišķi tās ierobežotajai teritorijai, darbaspēka trūkim, uz pakalpojumiem orientētajai rūpniecībai un mazas administrācijas funkcionālai vienkāršībai.

(¹) Valsts atbalsts C 66/2002 – Gibraltāra valdības korporatīvo nodokļu reforma

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (Preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko iesniedza Royal County of Berkshire Polo Club Ltd 2004. gada 8. jūnijā

(Lieta T-214/04)

(2004/C 217/50)

(Tiesvedības valoda nosakāma saskaņā ar Reglamenta 131. panta 2. punktu – valoda, kurā prasība tika iesniegta: angļu)

Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesā 2004. gada 8. jūnijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (Preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla Royal County of Berkshire Polo Club Ltd, Vindzora (Apvienotā Karaliste), kuru pārstāv J. H. Maitland Walker, Solicitor, un D. McFarland, Barrister.

Polo/Lauren Company LP ir arī puse procesā Apelācijas padomē.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt par spēkā neesošu pirmās Apelācijas padomes 2004. gada 25. marta lēmumu lietā R 273/2002-1, ar kuru noraidīts prasītājas pieteikums;
- piespriest birojā atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniedzējs: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiskā zīme "ROYAL COUNTY OF BERKSHIRE POLO CLUB" 3. klases precēm (tīrīšanas līdzekļi)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Polo Lauren Company LP

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts grafiskā un vārdiskā preču zīme, kas satur vārdu "POLO"

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildums noraidīts

Apelācijas padomes lēmums: iebildumu nodaļas lēmums atcelts; pieteikums noraidīts

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums. Prasītāja uzskata, ka aplūkojamās zīmes ir atšķirīgas

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 40/94 (1993. gada 20. decembris) par Kopienas preču zīmi, OV L 11, 14.1.1994., 1. lpp.